twitter

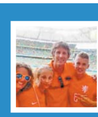
@1970vdsar
لحظات هیجان انگیزی رو داریم پشت سر میذاریم، کارمون سخته ولی ما بهتون ایمان داریم بچه ها!
ادوین فان درسار، بازیکن سابق تیم ملی هلند

@Ashkan_Dejagah
تشکر از همه هواداران ایرانی، بخاطر پیام‌های خوبی که تو این مدت برام‌می‌فرستادین.
اشکان دژاگه، بازیکن تیم‌ملی ایران

@RomarioOnze
متاسفانه‌توی تاریخ برزیل بت‌های زیادی بودن که به شکل غم‌انگیزی مارو ترک کردن.
روماریو، بازیکن سابق تیم‌ملی برزیل

@themichaelowen
یکی از بهترین و هیجان‌انگیزترین نیمه‌نهایی‌های تاریخ جام‌جهانی در انتظار ماست.
مایکل اوون، بازیکن سابق تیم‌ملی انگلیس

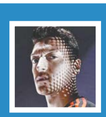
@1088MesutOzil
نیمار، من اصلا خوشحال نیستم، لطفا زودتر خوب شو
مسوت اوزیل، بازیکن تیم‌ملی آلمان

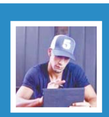
@5rioferdy
این‌روزا خیلیا ازم می‌پرسن که بهترین مدافع میانی دنیا در حال حاضر کیه، سیلوا، کمپانی یا هوملز؟ البته سیلوا با فاصله زیاد.
ریو فردیناند، بازیکن سابق تیم‌ملی انگلیس

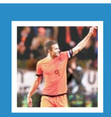
@Persie_Official
به‌تیم‌ملی‌کشورم افتخار می‌کنم، قدم‌به‌قدم تمرکزمون بیشتر میشه.
روبین فان‌پرسی، بازیکن تیم‌ملی هلند

@henrywinter
اسکولاری به روزنامه مارکا گفته که مارسلو وقتی رفته بالای سر نیمار، بهش گفته اصلا باهام‌رو حس نمی‌کنم.
هنری وینتر، ستون‌نویس دیلی‌تلگراف

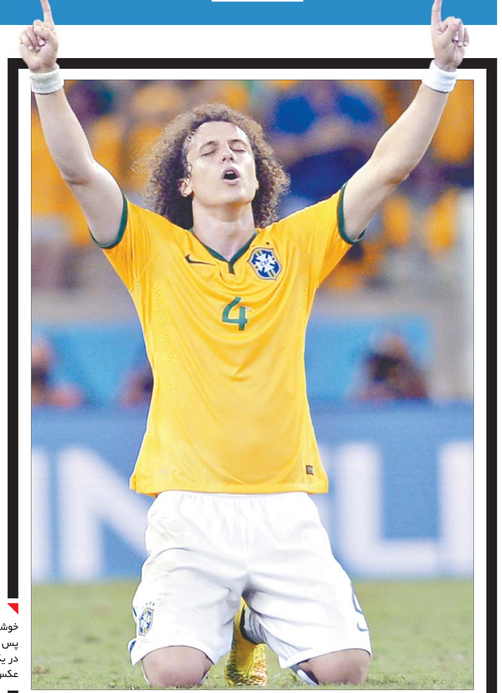
خوشحالی داوید لوئیس پس از گلی که به کلمبیا در یک چهارم نهایی زد.
عکس: Getty Images

بازیکنان آلمان برای رسیدن به نیمه نهایی از سد تیم بلژیک گذشتند.
عکس: Getty Images

خداحافظ ژوگو بونیتو، سلام «راسا»

از آخرین باری که برزیلی‌ها فوتبال زیبا (ژوگو بونیتو) را به‌نمایش گذاشته‌اند زمان زیادی می‌گذرد. این تیم حالا ترجیح می‌دهد برای پیراهنش بجنگد (راسا) و جام به دست بیاورد

سجاد فیروزی

برزیل خیلی وقت است که عطای «ژوگو بونیتو» را به لقای آن بخشیده است؛ فوتبال زیبایی که این کشور، بی‌حاصل از لحاظ نتیجه‌گیری، به نمایش می‌گذاشت حالا جایش را به سبکی جدید داده است. سبکی که البته اسم جدیدی هم برای خود دارد: «راسا». راسا برخلاف آنچه تصور می‌شود سبکی تدافعی است. بیشتر با احساسات بازیکنان برزیل درگیر است؛ تعهد به تیم، بازی با تمام وجود، عشق به پیراهن، ازخودگذشتگی و درگیری روح با جسم برای برتن، همگی در همین کلمه کوتاه نهفته است. به گزارش خبرگزاری فرانسه، حالا برزیل بدون نیمار بزرگ‌رو در آستانه دیدارش با آلمان بیش از هر زمان دیگری نیاز به «راسا» دارد تا بتواند از سد این تیم بگذرد و به فینال برسد.

«راسا» کارا و اشک‌آور است. این سه کلمه‌ای بود که دیلما روسف بعد از بازی یک‌چهارم نهایی برابر شیلی توییت کرد و از همه برزیلی‌ها خواست به آن وفادار بمانند: «راسا و اگرا! صرفا دو کلمه برزیلی است که باوجود مسابقه‌بودن با ریشه اسپانیولی «گرانیتا» هیچ شباهتی هم به آن ندارد. «سلسائو» در واقع از مدت‌ها قبل از ژوگو بونیتو، را کنار گذاشت ولی از زمانی که فیلیپه اسکولاری روی کار آمد این «اگرا» از اصل؛ بیش از زمان قبل‌ها به چشم آمد. در بازی برابر کلمبیا در مرحله یک‌چهارم نهایی هم این کلمبیا بود که برابر برزیل «ژوگو بونیتو» را به نمایش گذاشت ولی در نهایت این برزیلی‌ها بودند که توانستند به نیمه‌نهایی برسند. البته از شروع جام‌جهانی است که برزیلی‌ها بازی درگیرانه را به جای دریبل‌های تماشایی در زمین پیاده می‌کنند و برای آن هم دلیل قانع‌کننده‌ای دارند؛ این تیم در بین سال‌های ۱۹۷۰ تا ۱۹۸۰ به معنای نام ژوگو بونیتو؛ را در زمین پیاده کرد ولی نکته جالب اینجاست که درست در همین بازه زمانی هیچ موفقیتی در جام‌جهانی نداشت و شاید توجه بیش از اندازه به «بازی زیبا» بود که این تیم را از رسیدن به جام ناکام گذاشت.

برزیل حال شیوه را عوض کرده است؛ این تیم خطای زیادی می‌کند، بازی را از ریتم می‌اندازد و هرجا نیاز باشد تا به خواستهای برسد ضد فوتبال هم بازی می‌کند. البته اگر در دیدار برابر رقیبی این حس را داشته باشند که از لحاظ تکنیکی برتر هستند سعی می‌کنند حفظ توپ کنند ولی اگر حس کنند از این حیث از رقیب عقب‌تر هستند آن‌وقت به خوبی دیگر ارزش‌هایشان را به نمایش می‌گذارند. نمونه بارز این مسورد در دیدار برابر کلمبیا رخ داد که برزیلی‌ها وقتی دیدند توانایی مقابله با ژوگو بونیتو؛ شاگردان پکرمن را ندارند رو به بازی خشن آوردند؛ مرتکب خطا شدند و از حرکت‌های خشن روی پای ستاره‌های کلمبیا هم هراسی نداشتند؛ فرناندینیو فقط دوبار رودریگس را به شدت سرنگون کرد و پذیرش این موضوع که خشن خطاهایی از قبل برنامه‌ریزی نشده بود، سخت است. برزیل با همین شیوه توانست بازی سازماندهی‌شده مقابل کلمبیا را از کار بیندازد. شاید صحبت‌های مدنر بعد از بازی به‌خوبی همه‌چیز را نشان دهد: «نتوانستیم بازی همیشگی‌مان را نمایش بگذاریم و فکر می‌کنم بازی درگیرانه و اصطکاک زیادی که بین بازیکنان وجود داشت، دلیل اصلی آن بود»

البته ۵۴ خطای رخ‌داده در این بازی سر حرف‌های پکرمن و البته سبک بازی جدید برزیلی‌ها صحبه می‌گذارد؛ با این حال قربانی همین بازی خشن خود برزیل شد که در نهایت نیمار، ستاره بی‌چون و چرایش را از دست داد. ژوبیکا با رانو به گست او رد و رویای جولن ۳۷ساله برزیل را بر باد داد. البته ژوبیکا بعد از دیدار به بازی خشن برزیلی‌ها هم اشاره کرد: «بازی ما با برزیل دیداری بود که هر دو تیم برد می‌خواستند. طبیعی بود که خشن شود و درگیری‌ها زیاد. تکل‌های زیادی در بازی زده شد ولی ما تنها نبودیم که به این سبک بازی می‌کردیم بلکه برزیلی‌ها هم بازی درگیرانه‌ای به نمایش گذاشتند» برزیل در نهایت به خواستهای که صعود به نیمه‌نهایی بود رسید ولی نیمار را از دست داد. حالا هم به‌نظر می‌رسد این تیم برای عبور از سد آلمان هم چاره‌ای به غیر از «راسا» ندارد.

با این حال «راسا» فقط بازی درگیرانه نیست؛ «راسا» در فوتبال برزیل به این معنی است که باید ۵۰متر بدوی و به خط حمله برسی و بلافاصله ۵۰متر بدوی و در کارهای دفاعی شرکت کنی. «راسا» یعنی آماده استارت به خط حمله باشی و همزمان متمرکز باشی تا پاس بازیکنان حریف را قطع کنی در کل این کلمه در فوتبال «سلسائو» به اینجا ختم می‌شود که نمی‌توانی از پیروزی و بردن ناامید شوی

«راسا» سبکی است که این روزها با حمایت ۲۰۰میلیونی مردم برزیل همراه شده و به شجاعت بازیکنان این تیم در دیدار برابر رقبا افزوده است. این همان موردی است که سلسائو در دیدار امروز برابر آلمان قصد دارد آن را در زمین پیاده کند.

خانواده سیمپسون‌ها و مصدومیت «نیمار»

شرق: نیمار، ستاره تیم‌ملی برزیل در دیدار برابر کلمبیا در مرحله یک‌چهارم‌نهایی جام‌جهانی مصدوم شد و با برانکار از زمین مسابقه بیرون برده شد؛ اتفاقی که بسیاری را در برزیل و البته سراسر دنیا نگران کرد. آنطور که فیلیپه اسکولاری، گفته نیمار در لحظه مصدومیتش فریاد می‌کشد و می‌گوید یاهایش را حس نمی‌کند و جو وحشتناکی نیمکت برزیل را فراگیر کرد. با این حال این مصدومیت برای عدمای از قبل قابل پیش‌بینی بوده است؛ سریال کارتونی «خانواده سیمپسون‌ها» که در سراسر دنیا محبوبیت خاصی دارد در قسمت بیست‌وینجمش که در ماه آوریل در آمریکا پخش شد، مصدومیت ستاره تیم‌ملی برزیل را پیش‌بینی کرده بود.

در این قسمت «هومر» دایور اصلی مسابقه است و خطا روی «ال‌دیوو» ستاره تیم‌ملی برزیل را بنالتی تشخیص نمی‌دهد و در سوت خودش نمی‌دهد. در واقع او معتقد است این بازیکن تمارض کرده و خطایی در کار نبوده است. این در شرایطی است که تماشاگران به نشانه اعتراض همگی از داور مسابقه می‌خواهند اعلام بنالتی کنند. در نهایت بهترین بازیکن تیم برزیل با برانکار از زمین مسابقه بیرون برده می‌شود.

متقارن‌شدن این واقعه با داستان مصدومیت نیمار در جام‌جهانی در نوع خودش بی‌نظیر است. نکته قابل توجه اینکه در این سریال فینال جام‌جهانی بین تیم‌های آلمان و برزیل برگزار می‌شود که در نهایت تیم آلمان موفق می‌شود برزیل را شکست دهد!

۱۲ ● آلمان در صورت زدن دو گل در بازی امشب جلوتر از کلمبیا و هلند ۱۲ گله حتی برای یک شب هم که شده، گلزن‌ترین تیم جام‌جهانی ۲۰۱۴ نام می‌گیرد.

۳ ● آلمان دو و برزیل سه‌بار از طریق ضربات آزاد در این جام گل زده‌اند. هشت گل دیگر ژرمن‌ها و هفت گل دیگر برزیلی‌ها به شیوه‌ای غیر از شروع مجدد و ضربات ایستگاهی درون دروازه رقبا قرار گرفته است.

۲۱ ● در ۲۱ رویارویی قبلی، برزیل ۱۲ و آلمان چهاربار پیروز شده‌اند. برزیل ۳۹ گل زده و ۲۴ گل دریافت کرده است.

۷۰ ● میانگین شوت در چارچوب برزیل و آلمان، مساوی است: ۷۰درصد!

۴۰۸ ● فیلیپ لام، کاپیتان آلمان با ۴۰۸ پاس، رکورد بیشترین پاس در این جام را به نام خودش ثبت کرده است. میانگین پاس‌های موفق او، ۸۸/۶ است.

۱ ● بزیل یکی از تنها دو تیمی است که در رویارویی با آلمان، عملکرد بهتری نسبت به ژرمن‌ها داشته است.

۱۰ ● هر دو تیم تا این مرحله جام ۱۰گل (میانگین دو گل در هر بازی) زده‌اند.

۱۴/۸ ● برزیل ۱۶/۴ و آلمان ۱۴/۸ در موقعیت گل در هر بازی جام بیستم قرار داشتند.

۹۶ ● برزیل با ۹۶خطا، خشن‌ترین تیم جام بوده و آلمانی‌ها، ۵۷ بار روی رفیای مراحل قبلی خطا کرده‌اند.

۱۰ ● حاصل این خطاها، ۱۰کارت‌زرد برای برزیل و چهار کارت‌زرد برای آلمان بوده. دو تیم تا به حال در این جام اخراجی نداشته‌اند.

در اندیشه انتقام یوکوهاما

تیم‌های آلمان و برزیل در شرایطی رودررو می‌هم قرار می‌گیرند که همه چیز تحت تاثیر فینال یوکوهاما در سال ۲۰۰۲ است جایی که ژرمن‌ها برابر «سلسائو» دو گل خوردند و جام را از دست دادند

سینا حلیمی

سال‌ها قبل، یکی از سوالات مصاحبه‌های به‌اصطلاح «فان» سایت گاردین با نام «آلمان است؟ این بود»، فکر می‌کنی در نبرد شیر و ببر، کی می‌برد؟» مخاطبان باهوش این سؤال ادعا می‌کردند شیر و ببر از قدرتی تقریبا مساوی برخوردار هستند اما وزن بیشتر شیر، سلطان جنگ را پیروز نهایی این نبرد می‌کند. چندسال بعد از اولین رویارویی تاریخ برزیل و آلمان بخش «سال‌تاک» از صفحه گاردین حذف شد اما امروز وقتی شیر و ببر دنیای فوتبال برای دومین‌بار در تاریخ برخوردار است، سخت در اشتباه بودند. این سؤال به شکل دیگری مطرح می‌شود؛ «کدام‌یک از دو غول بزرگ دنیای فوتبال و پرافتخارترین تیم‌های جام‌جهانی، مچ دیگری را می‌خواباند؟»

زور بیشتر آلمان

اگر تا قبل از انتقالات بازی یک‌چهارم نهایی برزیل و کلمبیا، وزن برزیل بیشتر از آلمان به نظر می‌رسید حالا اما با مصدومیت نیمار و ویلیان و محرومیت کاپیتان سیلوا، آلمان فاکتور اصلی برتری شیر بر ببر را دارد؛ وزن و شانس بیشتر در گمانه‌زنی‌های قبل از بازی برزیلی‌ها به سنت قدیمی خودشان باز هم در یک‌چهارم نهایی گل خوردند و اگر حرفه‌ای باور داشته باشیم، آنها قهرمان نخواهند شد چون در تاریخ جام‌جهانی سابقه نداشته تیم‌های پیروز در ضربات پنالتی یک‌هشتم نهایی، جام را بالای سر ببرند. بنالتی برای آلمان بسیار خوش‌یمن است چون هر چهاربازی که سرنوشت خودش در جام‌جهانی را به دست ضربات پنالتی سپرده، موفق بیرون آمده است؛ برخلاف برزیل که در سه‌تجربه ضربات پنالتی، یکبار شکست خورده است.

گرگ نیمه‌نهایی

آلمان با پیروزی نه‌چندان دشوار در بازی با فرانسه برای چهارمین‌بار متوالی به نیمه‌نهایی راه یافت. درواقع در همه ادوار جام‌های‌جهانی هزاره جدید، حداقل دستکورد ژرمن‌ها حضور در جمع چهار تیم بوده؛ هرچند در این مدت هرگز قهرمان نشده است. در سوی مقابل برزیل در بیستمین حضور در جام‌جهانی برای بازدهمین‌بار به نیمه‌نهایی راه یافته. اگر تصور می‌کنید میزبان ۲۰۱۴ در این زمینه رکوردار است، سخت در اشتباه هستید چون آلمان برای چهاردهمین‌بار در جمع چهارتیم برتر تنها دیده می‌شود!

خاطره و آرزو

آنچه برای برزیل رویا بود، برای آلمان یک خاطره محسوب می‌شد. ژرمن‌ها اولین تیمی بودند که به رکورد صد بازی در جام‌جهانی دست یافتند و برزیل هم خیلی زود به دستکورد آنها رسید. البته آلمان هیچ یک از بازی‌های قبل از صدمین‌بار در جام‌جهانی شدن را مقابل برزیل انجام نداد. می‌توان برای جدال هلند و آرژانتین، نوستالژی گل دقایق پایانی برکمپ در بازی سال ۱۹۹۸ را رو کرد یا از فینال جام‌جهانی۱۹۷۸ گفت و فینال رویایی برزیل و آرژانتین را به تاریخ امریکای‌لاتین سنجاق کرد اما قطعا دنیای فوتبال در بخش خاطره‌نگاری برای جنگ برزیل و آلمان در جام‌جهانی دچار کمبود سوژه می‌شود!

فقط یکبار

تا قبل از فرانسه‌بین بعدازظهر دماغ تابستان ۲۰۰۲، تماشای جدال برزیل و آلمان رویای بزرگ فوتبال‌دوستان بود. این دو تیم بزرگ که روی هم نصف کمتر همه ادوار جام‌جهانی را برده‌اند تا قبل از فینال جام‌جهانی آسیایی هرگز به‌هم برخورد نکرده بودند و حالا آلمانی‌های انتقام‌جو پس از رقم‌خوردن چهارمین شکستشان در فینال جام‌جهانی، قصد انتقام باخت ۲۱سال پیش را دارند. رونالدو با زدن دو گل به آلمان، سنت ۲۰ ساله آقای گل‌شدن در جام‌جهانی با شش گل را شکست. آلمان نیز سقف یوکوهاما، برای بهترشدن تلاشی دوباره را از سر گرفت و با نسلی جدید پس از یک وقفه کوتاه، درخشش در فوتبال اروپا و دنیا را از سر گرفت.

آلمان ۹- برزیل ۸

هرچقدر مقایسه آلمان و انگلیس در دوره‌های گذشته جام‌جهانی تحقیرآمیز به نظر می‌رسد به همان اندازه قیاس آماری برزیل و آلمان جذاب است. تا قبل از این دوره در ۱۷دوره قبلی که هر دو تیم حضور داشتند، ۹بار آلمان بالاتر از برزیل جام را به پایان برده و ۸ بار طلایی‌پوشان از بالا به سفیدهای اروپا نگاه کردند. برزیل در هر ۲۰دوره جام‌جهانی حضور داشته و تنها دو تیمی آلمان در جام‌جهانی به‌دلیل محرومیت و دعوت‌نشدن به رقابت‌ها بود، نه حذف در مرحله مقدماتی. به عبارت بهتر هیچ دو تیمی به اندازه رقبای بازی برگ امشب، چنین مقایسه آماری نزدیک نسبت به‌هم ندارند. فراموش نکنید مجموع حضور دو تیم در نیمه‌نهایی جام‌های گذشته، پنجعدد بیشتر از دوره‌های جام‌جهانی است؛ ۲۵بار!

اظهارنظرها

شوان اشتایگر: «فقط برزیل بدون نیمار، با انگیزه‌تر از همیشه به میدان خواهد آمد. دوری این ستاره باعث شده انگیزه بالای آنها چندبرابر شود. برای نیمار تراخمیه دوست داشتم او در زمین حضور داشت چون مایلم رقبا با بیشترین توان و بهترین ستارگانشان به جنگ ما بیایند»

ویلسن: «مصدومیت‌ها و محرومیت‌ها چیزی از انگیزه ما کم نمی‌کند. نگران اوضاع خودم هستم اما اصلا بابت تیم دلواپسی ندارم. اینجا همه برای نیمار ناراحت هستند اما همه بازیکنان تیم باکیفیت هستند و می‌توانند جای خالی ستاره ما را بگیرند»

اولیور کان: «هر تیم برای فیرمانی در جام‌جهانی به دروازه‌بانی نیاز دارد که در هر بازی حداقل سه‌موقعیت گل مناسب حریف را مهار کند. در حال حاضر نوبر ما چنین شرایطی دارد. او با بازهای خوب در این جام، خیلی خوب جایگاه خودش به‌عنوان بهترین دروازه‌بان جهان را تثبیت کرده است.»

اسکولاری: «با تمام توان به میدان می‌رویم. تیم ما ناقص شده اما برزیل هستیم و راهکارهایی منطقی برای توقف آلمان در سر داریم»

یواخیم لو: «آلمان با آرامش به میدان می‌رود. ما سعیار در این مرحله شکست خوردیم و باید درس‌های لازم را فراموخته باشیم. برای ما میزبان همیشه دشواری‌های خاص خودش را دارد»

یادداشت

برزیل-آلمان

نیمه‌نهایی جذاب

امیر حاجرضایی
کارشناس فوتبال

بازی‌های مرحله نیمه‌نهایی جام‌جهانی همیشه جذاب و خاطره‌انگیز است. به‌خصوص وقتی دو تیم از قدرت‌های فوتبال دنیا به این مرحله رسیده باشند. بازی برزیل و آلمان به‌طور قطع بازی هیجان‌انگیزی خواهد بود، هرچند تیم‌هایی مانند برزیل و آرژانتین با تبلیغات و هیاهوی زیاد نتوانستند بازی‌های خوبی از خود ارایه دهند، اما هرطور بوده خود را به این مرحله رسانده‌اند. اما به نظرم برای فوتبال‌دوستان دنیا نیمه‌نهایی جذابی است که چهارغول فوتبال دنیا به این مرحله رسیده‌اند. در این دوره برزیل به هیچ عنوان کیفیت بالایی نداشته و با بازی‌های معمولی و نه‌چندان‌جذاب تا این مرحله صعود کرده است. آنها این صعود را مدیون سرمربی باهوش و تماشاگران پرشور خود هستند. به‌طور قطع نبودن «نیمار» ستاره این تیم، ضربه بزرگی برای این تیم خواهد بود. اسکولاری سرمربی برزیل برای جایگزین‌کردن نیمار، دمستش بسته است و حتی ولیان هم به‌دلیل مصدومیت نمی‌تواند بازی کند و این موضوع، کار را برای برزیل سخت خواهد کرد. نیمار در این جام‌جهانی بازیکن بسیار بهتری نسبت به نیمار بارسلونا بوده و توانسته به‌عنوان یک ستاره بزرگ بدرخشد. نبود او می‌تواند اعتمادبه‌نفس بازیکنان این تیم را نیز پایین بیاورد. از سوی دیگر شاید باعث متحدترشدن آنها شود. برزیل در نبود نیمار در سمت چپ فلج است و باید اسکولاری کاری برای این منطقه انجام دهد.

هرچند مورینیو سرمربی بزرگ چلسی معتقد است که نبود کاپیتان تیاگو سیلوا در این بازی به برزیل بیشتر از نبودن نیمار ضربه می‌زند اما معتقدم دلته می‌تواند به خوبی جایگزین تیاگو سیلوا شود. دلته بازیکن بسیار باکیفیتی است که در تیم باین‌مونیخ بارها این امر را ثابت کرده است. او با این تیم قهرمان اروپا شده و یکی از ارکان باین محسوب می‌شود. دلته شناخت خوبی از بازیکنان آلمان دارد و این می‌تواند به خط دفاع برزیل کمک کند.

برزیل در طول ادوار جام‌جهانی به خوبی از ضربات ایستگاهی استفاده کرده است، اما در این دوره آنها وابستگی زیادی به ضربات ایستگاهی دارند. برزیل فضا و زمانی که در موقع حملات می‌خواهد را به دلیل کمبود بازیکن خلاق به سختی به دست می‌آورد، اما در ضربات ایستگاهی این فرصت فراهم است و آنها نیز با تمرینات و هماهنگی زیاد از آن استفاده کردند. کادر فنی برزیل به خوبی از نقاط ضعف خود به خصوص در نوک خط حمله آگاه است و به همین دلیل روی ضربات ایستگاهی تمرکز زیادی دارد.

در این جام‌جهانی، برزیل از نداشتن یک مهاجم خوب در خط حمله عذاب زیادی کشید، برزیل که زمانی بازیکنان بزرگی مانند رومارو و رونالدو را در خط حمله خود داشت- در این دوره با حضور «فرد» یکی از ضعیف‌ترین خطوط حمله را در این جام‌جهانی در اختیار دارد. این مهاجم در طول این پنج بازی تنها یک گل به ثمر رسانده و حتی فضای خوبی هم برای بقیه بازیکنان ایجاد نکرده است. برزیل برای گذشتن از آلمان کار بسیار سختی را پیش‌رو دارد. شاید فاجعه ۱۹۵۰ ماراکانا باز دیگر برای این تیم تکرار شود.

در طرف دیگر میدان، آلمان قدرتمند حضور دارد. یواخیم لوو از سال ۲۰۰۶ در کنار این تیم حضور دارد و یک نسل جدید از بازیکنان را به این تیم آورده است که بسیاری از آنها در زمان لوو اولین بازی‌های ملی‌شو خود را انجام دادند. آلمان در این جام‌جهانی تمام ملی‌های اروپای ۲۰۱۲ بالعطاف و زیبا بازی می‌کند، آنها مدتزمان زیادی است که از بازی‌های خشک بی‌روح و ماشینی فاصله گرفته‌اند. آلمان حتی در بازی‌هایی که خسوب نبوده -مانند بازی با فرانسه- هم توانست پیروز شود و این نوع پیروزی‌ها را تنها تیم‌های بزرگ می‌توانند به دست بیاورند. بازگشت فیلیپ لام به دفاع راست، یکی از بهترین تغییراتی که از گان غیوت و مفرور هم خوشش نمی‌آمد، با او وجود آورد. بازگشت لام آرامش را به این منطقه آورده است. آلمان در این بازی باید فشار زیادی را از سوی تماشاگران تحمل کند، اما آنها به‌خوبی از پس این فشار برمی‌آیند و می‌توانند با این شرایط کنار بیایند. آلمان در این جام‌جهانی بسیار خوب ظاهر شد و با داشتن تعداد بالای بازیکنان دوره‌گه بسیار قوی‌تر از گذشته بازی می‌کنند و می‌توانند این جام‌جهانی را فتح کنند.

بطور قطع شاهد بازی نزدیکی بین این دو تیم خواهیم بود و شاید یکی از جذاب‌ترین بازی‌های این جام را ببینیم.

ساحل ریو

«جام» در قاب حاشیه

استقبال ویژه از یاران جیمز

تیمملی کلمبیا پس از سال‌ها به جام‌جهانی رسید و اتفاقا نتایج درخشانی هم در این جام گرفت. آنها برای دومین‌بار به مرحله یک‌چهارم نهایی رسیدند و با باخت برابر تیم میزبان جام بیستم را وداع گفتند. شاگردان پکرمن یکشنبه‌شب به‌نوگوتا، پایتخت کلمبیا رسیدند و در خیابان‌های این شهر مورد استقبال ویژه مردم کلمبیا قرار گرفتند. خیابان‌های پایتخت کلمبیا که برای استقبال از یاران جیمز رودریگس آماده شده بودند شب بی‌نظیری را سپری کردند و تا بامداد دوشنبه پر از جمعیت بودند. کلمبیا بدون شک یکی از بهترین‌های این جام بود و شاید تا سال‌ها نتواند درخشش امسال را تکرار کند.

استقبال گرم از فرانسوی‌ها

فرانسوی‌ها تا قبل از شروع جام‌جهانی امید زیادی به کسب نتایج خوب در جام‌جهانی نداشتند خیلی‌ها سقف تیمملی فرانسه کنونی را تا همین مرحله یک‌چهارم پیش‌بینی کرده بودند و به همین هم راضی بودند. اما بازی‌های خوب شاگردان دشان در برزیل باعث شد تا فرانسوی‌ها دوباره دست به دامن خروس‌هایشان شوند و برای پیروزی یاران بنزما دعا کنند. اما دشان و شاگردانش جلو آلمان شانس نیاوردند و بازی را به شاگردان یواخیم لوو واگذار کردند. با این همه اما فرانسوی‌ها قدردان زحمات تیمملی فوتبال کشورشان هستند. آنها روز گذشته در فرودگاه لی بورگ پاریس به استقبال آبی‌پوشان رفتند و حسابی از آنها تقدیر کردند.

از فان خال یاد بگیرید

این‌روزها همه از فان خال سرمربی تیمملی هلند ستایش می‌کنند. لوییس فان خال را شاید بتوان بهترین مربی جام‌جهانی ۲۰۱۴ دانست. مربی‌ای که با یکی از کهستارترین هلندهای چند سال اخیر توانست راهی مرحله نیمه‌نهایی شود. مهره‌های او در مقایسه با بسیاری از تیم‌ها از جمله ایتالیا، انگلیس، اسپانیا و فرانسه حتی قابل مقایسه هم نبود اما او توانست عملکرد فوق‌العاده‌ای داشته باشد. روزنامه آن‌آر سی هلند دیروز در صفحه اول خودش تصویر فوق‌العاده زیبایی را از فان‌خال کار کرده و تیتر زده است: «همه می‌توانند از او یاد بگیرند» این روزنامه فان‌خال و سبک کاری‌اش را الگویی برای همه مربیان جهان می‌داند. هلند فردا شب باید به مصاف آرژانتین برود.

برپدن انگشتان مجسمه مسی در بوئنوس ایرس

با اینکه آرژانتین بعد از ۲۴سال به مرحله نیمه‌نهایی جام‌جهانی رسیده و همه از این اتفاق خوشحالند، ولی مجسمه لیونل مسی در پایتخت آرژانتین لحظات خوبی را پشت‌سر نگذاشت. طبق اعلام رسانه‌های محلی افرادی ناشناس در یک اقدام غیر منتظره دو انگشت اشاره دستان مجسمه لیونل مسی را بریده‌اند. روزنامه کلارین در گزارشی نوشته که در شهر بوئنوس ایرس پایتخت آرژانتین مجسمه‌ای از مسی قرار دارد که مربوط به لحظه شادی پس از گل اوست و دو انگشت اشاره‌اش را به آسمان نشانه گرفته است. اما روز جمعه افراد ناشناسی دو انگشت اشاره این مجسمه را قطع کرده‌اند. این مجسمه به نشانه بزرگداشت یکی از بزرگ‌ترین اسطوره‌های فوتبال آرژانتین ساخته شده و اثر فرناندو پوگلیسه است. او تا به امروز سه مجسمه از اسطوره‌های فوتبالی کشورش ساخته که یکی مربوط به لیونل مسی، دیگری مربوط به دیگو مارادونا و سومی متعلق به گابریل باتیستوتاست. مجسمه مارادونا مربوط به صحنه‌ای است که او جام‌جهانی سال ۱۹۸۶ را بالای سر برده و مجسمه باتیستوتا به صحنه‌ای برمی‌گردد که یکی از گل‌هایش با بیراهن تیمملی آرژانتین را جشن گرفته و جالب اینجاست که به دیگرمجسمه‌ها نیز آسیب‌هایی وارد شده است. این سه مجسمه در محله رکولتا نصب شده و هفته قبل از آغاز رقابت‌های جام‌جهانی از آنها رونمایی شد. البته بازسازی مجسمه مسی و آسیب‌های وارده به دو مجسمه دیگر از روز شنبه شروع شده و خیلی زود مسی دوباره انگشت‌دار خواهد شد.

نگاهی به تنها ملاقات برزیل و آلمان در جام‌جهانی

غروب «کان»

سی‌ام ژوئن ۲۰۰۲، ورزشگاه بین‌المللی یوکوهاما برزیل و آلمان، تیم‌های پرافتخار تاریخ جام‌جهانی که هیچ‌گاه مجبور نشده بودند با دیگری دست‌وپنجه نرم کنند، می‌خواستند اولین تیمی باشند که در قاره آسیا جام‌جهانی را بالای سر می‌برند. تا پیش از این فینال تنها یکبار یک تیم در قاره‌ای دیگر قهرمان شده بود؛ برزیل در جام‌جهانی ۱۹۵۸ سوئد. زمین‌ها با مرمیگری فولر قصد داشتند نام خود را از تاریخ جام‌جهانی حذف کنند و تعداد قهرمانی‌هایشان را به برزیل برسانند. در آن‌سوی میدان قبل بزرگ (لوئیس فیلیپه اسکولاری) قرار داشت. قبل بزرگ به مشابه جادویی‌اش، مثلث R (رونالدو، ریوالدو و رونالدینیو) می‌دید و فولر به دروازه‌بان تسلیم‌ناپذیرش لوپکر کان مردی با دست‌های طلایی که یک‌تنه آلمان را به فینال آورده بود. در مرحله حذفی آلمان در مصاف با رقیب آمریکا و گرم‌جویی با سه برد متشابه یک بر صفر حریفانش را مغلوب کرده بود.

درست است که مسیر فینالیست‌شدن تیم فولر مسیری هموار بود اما در عبور از این مرحله دو بازیکن بیشترین نقش را داشتند. نفر اول کابیتان زمین‌ها لولیور کان بود که گل‌زدن به او به یک آرزوی تقریبا محال تبدیل شده بود و دیگری میشائیل بلاک که با تک‌گل‌هایش هنرنمایی کان را تکمیل می‌کرد در آن فینال بلاک دوآخطار دیده بود و در غیابش همه نگاه‌ها به اولیور کان، بود. زمین‌ها به درخشش دوباره کان و قرارگرفتن جام در دستان این دروازه‌بان فکر می‌کردند. آلمان یکی از کهستارترین تیم‌های تاریخش بود و اگر خوبی هم برای بقیه بازیکنان ایجاد نکرده است. برزیل برای گذشتن از آلمان کار بسیار سختی را پیش‌رو دارد. شاید فاجعه ۱۹۵۰ ماراکانا بار دیگر برای این تیم تکرار شود.